

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 6C/17/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208213902
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1208213902.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou Mgr. Alenou Čakváriovou v právnej veci navrhovateľa: F. O..I., K. R. Č.. XX, Bratislava, IČO: 31 384 277, zastúpený JUDr. Zuzanou Majcherovou, advokátkou so sídlom Mlynské Nivy č. 54, Bratislava proti odporcovi: B. R. D. /predtým F. R. I. N. D., N. B..Č.. X, Bratislava, IČO: 31 813 86 o zaplatenie istiny vo výške 58.804,84 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 33 eur os 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 13.3.2009 a úrok z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 58.738,64 eur eur od 1.1.2009 do 18.6.2009 spolu s trovami konania vo výške 3.228,89 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Súd konanie v časti istiny vo výške 270,44 eur z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

Právny predchodca navrhovateľa sa návrhom doručeným súdu dňa 7.7.2008 a doplneným dňa 10.10.2008, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny vo výške 1.771.554,50.- Sk, čo predstavuje po zavedení meny euro na území Slovenskej republiky sumu 58.804,84 eur, spolu s trovami konania titulom omeškania úhrady kúpnej ceny za dodaný tovar /lieky a zdravotnícke pomôcky/ odporcovi na základe objednávky odporcu, odovzdaného tovaru a následne vystavenej faktúry č. 1 726 067. Súčasne si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 14,25% ročne zo žalovanej sumy za obdobie od 13.2.2008 do zaplatenia z dôvodu, že k úhrade faktúry odporcom do doby jej splatnosti a podania návrhu nedošlo.

Dňa 11.11.2008 tunajší súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.771.554,00.- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 1.771.554,50.- Sk od 13.2.2008 do zaplatenia, trovami konania vo výške 106.290.- Sk a trovami právneho zastúpenia vo výške 39.127.- Sk do 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Podaním zo dňa 27.11.2008 podal odporca voči platobnému rozkazu odpor s dôvodu, že výška úrokov z omeškania uplatnená navrhovateľom nie je opodstatnená, pretože nie je dohodnutá zmluvne, pričom vzťah navrhovateľa a odporcu je vzťahom občiansko-právnym vzhľadom k tomu, že tovar, ktorý navrhovateľ dodal odporcovi a neskôr zúčtoval faktúrami, neslúžil pre ďalšiu podnikateľskú činnosť odporcu, ale odporca ho odoberal od navrhovateľa ako jeho konečný spotrebiteľ v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti pacientom, čo je výhradnou činnosťou odporcu.

Uznesením č.k. 6C/17/2010-76 zo dňa 30.12.2011 súd zastavil konanie v časti istiny vo výške 58.804,84 eur v súlade s ust. § 96 O.s.p. vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľom v tejto časti.

Na pojednávaní dňa 15.10.2012 zoberal navrhovateľ späť návrh v časti istiny vo výške 270,44 eur z dôvodu úpravy špecifikácie úrokov pri výpočte podľa jednotlivých období.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa, poverenej zástupkyne odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: výpismi z obchodného registra navrhovateľa a odporcu, Zmluvou o postúpení pohľadávky, rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. NL-17/2007, faktúrou č. 1726067 a zistil nasledovný skutkový stav:

Obchodná spoločnosť AGROMEDIA, a.s. /predtým SANITAS - SR, a.s./ Právny predchodca navrhovateľa podľa výpisu z obchodného registra vykonáva okrem iného činnosť veľkoobchodnú a distribučnú s farmaceutickými výrobkami a zdravotníckym materiálom, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi - maloobchod alebo na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti - veľkoobchod /v rozsahu voľnej činnosti/.

Rozhodnutím č. NL-17/2007 zo dňa 7.8.2007 Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky vyhovel žiadosti Fakultnej nemocnice s poliklinikou Bratislava /neskôr označenej Univerzitná nemocnica Bratislava/ ako príspevkovej organizácii a povolil poskytovanie lekárenskej zdravotnej starostlivosti v nemocničnej lekární v súlade s vyhl. Ministerstva zdravotníctva SR č. 198/2001 Z.z. s rozsahom činnosti poskytovanie lekárenskej starostlivosti v nemocničnej lekární s individuálnou prípravou liekov.

Faktúrou č. 1726067 vystavenou dňa 15.10.2007 fakturovala spol. SANITAS-SR, a.s. odporcovi Fakultnej nemocnici s poliklinikou Bratislava sumu 1.771.554,50.- Sk za dodaný tovar na základe objednávky. Lehota splatnosti faktúry je určená dňom 12.2.2008.

Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom dňa 11.5.2009 prevzal navrhovateľ záväzok vo výške žalovanej istiny.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vo svojej výpovedi a písomnom vyjadrení žiadala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 10.998,10 eur, ktorá predstavuje úrok z omeškania z uhradenej istiny odporcom vyčíslené na žalovanú sumu, t.j. 58.804,83 eur, pričom výška úroku bola navrhovateľom uplatnená vo výške 14,25% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008 a úrok z omeškania vo výške 13,25% ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 13.3.2009 a zo sumy 58.738,64 eur eur od 1.1.2009 do 18.6.2009. Ďalej uviedla, že úroky z omeškania si navrhovateľ uplatňuje podľa jednotlivých období, odkedy došlo k čiastkovým úhradám istiny zo strany odporcu v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka, nakoľko daný vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom obchodnoprávnym a vec je potrebné posúdiť podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ získal pohľadávku postúpením od spoločnosti SANITAS-SR, a.s. /pôvodného navrhovateľa, ktorý počas prvostupňového konania pohľadávku postúpil na navrhovateľa FINIMO a.s./, SANITAS,-SR, a.s. je obchodnou spoločnosťou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 1547/B a podniká v oblasti distribúcie farmaceutických výrobkov. V zmysle rozhodnutia MZ SR č. 060/2001, reg. Č. FV-253/2001 zo dňa 20.8.2001 má povolenú činnosť na veľkodistribúciu liekov a zdravotníckych pomôcok a pôsobí ako jedno zo zariadení v oblasti zdravotníctva. Odporca je fakultnou nemocnicou s poliklinikou, ktorý v rámci svojej činnosti kupoval od SANITAS-SR a.s, tovar - lieky a zdravotnícke pomôcky a jeho hlavnou činnosťou je poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Podľa názoru navrhovateľa ustanovenie § 261 ods. 2 Obch. zákonníka sa vzťahuje aj na vzťahy medzi podnikateľmi a štátom, pričom za štát sa v zmysle druhej vety cit. ustanovenia považujú všetky štátne organizácie pri uzavieraní zmlúv, ktorých obsahom je uspokojovanie verejných potrieb. Odporca ako štátna príspevková organizácia pri uzavieraní kúpnych zmlúv na dodávku liekov a zdravotníckeho materiálu s navrhovateľom, ktoré nakupoval za účelom poskytovania zdravotnej

starostlivosti spĺňa definíciu subjektu podľa § 261 ods. 2 Obch. zák. Vzťah medzi účastníkmi je nepochybne vzťahom obchodnoprávnym. Pôvodný navrhovateľ dodával odporcovi lieky a zdravotnícke pomôcky. Sám odporca tvrdí, že pôvodným navrhovateľom dodávaný tovar používal výlučne na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, t.j. nie za účelom ďalšieho predaja a dosahovania ziskov. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti považuje navrhovateľ za poskytovanie služieb vo verejnom záujme a teda činnosť, ktorú je možné podriaďiť pod ust. § 261 ods., 2 Obch. zák. Pôvodný navrhovateľ dodával na základe objednávok odporcovi tovar, t.j. medzi pôvodným navrhovateľom a odporcom boli uzatvorené kúpne zmluvy, predmetom ktorých bolo dodávanie liekov a iného zdravotníckeho materiálu. Tento dodaný tovar bol využívaný za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti,. Tovar dodávaný odporcovi bol dodávaný do nemocničnej lekárne odporcu, z ktorej bol ďalej vydávaný ďalším oddeleniam odporcu za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti.

Zdravotná starostlivosť je podľa navrhovateľa nepochybne činnosťou s cieľom starostlivosti o zdravie ľudí, t.j. uspokojovanie verejnej potreby. Zdravotná starostlivosť je definovaná ako verejná potreba, konkrétne služba vo verejnom záujme podľa zák. č. 488/2008 Z.z..

Uznesením č. 938 zo dňa 17.12.2008 vláda SR schválila koncepciu systému riešenia vonkajšej a vnútornej zariadenosti zdravotníckych zariadení v strednodobom horizonte. V súvislosti s koncepciou riešenia oddĺženia štátnych zdravotníckych zariadení vydalo Ministerstvo zdravotníctva SR Metodický pokyn k predkladaniu žiadosti o čerpanie návratnej finančnej výpomoci, súčasťou ktorej mala byť aj dohoda o urovnaní vzájomných práv a povinností, ktorej odporúčané znenie malo byť vypracované Ministerstvom zdravotníctva SR. V tomto znení zmluvy je okrem iného uvádzané aj nasledovné: "Nakoľko Strana 1 a Strana 2 si nedohodli žiadne úroky z omeškania za oneskorené úhrady, Strana 2 je oprávnená uplatňovať si právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obch. zák.". Navrhovateľ si je vedomý skutočnosti, že toto konštatovanie v návrhu zmluvy nie je pre právne posúdenie uvedenej veci smerodajné a už vôbec nie záväzné, avšak považuje za dôležité poukázať aj na túto skutočnosť.

Poverená zástupkyňa odporcu vo svojej výpovedi vyslovila súhlas s vyčíslením a špecifikáciou jednotlivých období a čiastočných úhrad istiny a uplatnených úrokov z omeškania z týchto úhrad. Nesúhlasila s výškou úroku z omeškania, ktorú si navrhovateľ uplatňuje z dôvodu, že vec treba posúdiť ako občianskoprávny vzťah medzi účastníkmi a úroky z omeškania priznať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, v ktorom je konštatované, že zmluvný vzťah je síce vzťah medzi štátom a podnikateľom, ale podľa Obchodného zákonníka sa posudzuje len v prípade, ak štát vystupuje ako podnikateľ. Súčasne súhlasila so späťvzatím návrhu v časti istiny vo výške 270.44 eur.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách ods. 1 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby, zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií, zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzerizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu. Podľa tohto zákona sa zdravotná starostlivosť poskytuje ako ambulantná starostlivosť, ústavná starostlivosť a lekárenská starostlivosť.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného v rozhodnom čase, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že návrh je opodstatnený. Súd mal preukázané, že navrhovateľ dodal na základe objednávok odporcovi lieky a zdravotnícke pomôcky, súčasne vystavil odporcovi i faktúry za dodaný a prevzatý tovar, ktoré odporca riadne a včas neuhradil, čím sa jednoznačne dostal do omeškania s plnením dlhu. Uvedenú skutočnosť odporca potvrdil. V priebehu konania súd rozhodol zastavením konania v časti istiny, keďže došlo k úhrade istiny odporcom. Spornou otázkou zostali úroky z omeškania, na zaplatení ktorých navrhovateľ trval, pričom ich výšku si uplatnil podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Námieta odporcu spočívala len vo výhrade voči výške úrokov z omeškania uplatnenej navrhovateľom odvolávajúc sa na skutočnosť, že navrhovateľ má právo uplatniť si úroky z omeškania, avšak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušného nariadenia vlády, keďže predmetný zmluvný vzťah je síce vzťah medzi štátom a podnikateľom, ale podľa Obchodného zákonníka sa posudzuje len v prípade, ak štát vystupuje ako podnikateľ, pričom odporca svojou činnosťou nesleduje podnikateľské záujmy zamerané na dosahovanie zisku, ale zabezpečuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti realizovanej vo verejnom záujme. Odporca vo zvyšku návrh akceptoval a súhlasil s uplatnením úrokov z omeškania za jednotlivé navrhovateľom špecifikované obdobia s presným vyčíslením jednotlivých úhrad a období.

Súd mal preukázané, že odporca ako štátna príspevková organizácia zriadená Ministerstvom zdravotníctva SR s cieľom poskytovania zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, si objednal tovar u navrhovateľa, avšak fakturované sumy neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania a v dôsledku omeškania úhrady faktúr vznikol navrhovateľovi nárok na uplatnenie úrokov z omeškania.

Vyššie uvedené skutočnosti teda odôvodňujú záver, že nárok navrhovateľa je dôvodný a prináleží mu uplatnenie úroku z omeškania. Súd posúdil nároky vzniknuté v predmetnom konaní ako nároky súvisiace s výkonom zdravotnej starostlivosti a za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že výšku úrokov je potrebné posudzovať podľa občianskeho práva. Odporca je štátnou príspevkovou organizáciou, ktorej účelom je poskytovanie zdravotnej starostlivosti a s tým súvisiacej činnosti v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Keďže odporca v konaní zabezpečoval lieky a zdravotnícke pomôcky, možno tieto úkony považovať za vykonané v zmysle § 2 zák. č. 576/2004 Z.z. za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti. Z vykonaného dokazovania a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, súd dospel k záveru, že hoci ide o záväzkovo právny vzťah medzi verejnoprávnou inštitúciou na jednej strane a podnikateľom na strane druhej, v tomto konkrétnom prípade zo strany menovanej verejnoprávnej inštitúcie - odporcu nejde o výkon jej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa záväzkovo-právny vzťah medzi verejnoprávnou inštitúciou a podnikateľmi spravuje obchodným právom výlučne za predpokladu, že sa týka ich podnikateľskej činnosti, a to na oboch stranách záväzkovo-právneho vzťahu. Sama skutočnosť, že záväzok vznikol pri podnikateľskej činnosti navrhovateľa neodôvodňuje aplikáciu ustanovení obchodného práva na záväzkový vzťah, pokiaľ doň verejnoprávna inštitúcia nevstúpila pri svojej podnikateľskej činnosti. Hoci je odporca držiteľom oprávnenia na poskytovanie lekárenskej zdravotníckej starostlivosti v nemocničnej lekárni, žiadny z dôkazov vykonaných v tomto konaní nepreukázal, že lieky dodané navrhovateľom odporcovi slúžili na ich ďalší predaj a nie konečnú spotrebu pacientmi odporcu.

Na základe uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a návrhu čiastočne vyhovel. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých položiek odsúhlasených oboma účastníkmi konania s tým, že odporcovi uložil povinnosť uhradiť úroky z omeškania za obdobia od splatnosti jednotlivých faktúr do doby, kedy bola istina v tej ktorej časti uhradená. Súd vo zvyšku návrh zamietol vyhodnotiac vzťah účastníkov ako vzťah občianskoprávny a aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania. Vzhľadom

k tomu, že podľa Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase je úrok z omeškania nižší v porovnaní s úrokovou sadzbou podľa ustanovení Obchodného zákonníka, súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol ako neopodstatnený.

O zastavení konania v časti istiny vo výške 270,44 eur rozhodol súd v súlade s ust. § 96 O.s.p., keďže v tejto časti bol návrh vzatý navrhovateľom späť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p. a zaviazal odporcu na náhradu trov konania navrhovateľa, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 676,11 eur /po vrátení časti súdneho poplatku za návrh, vzhľadom na späťvzatie návrhu v časti istiny/, keďže návrh bol podaný dôvodne a náhrady trov právneho zastúpenia.

O trovách konania do momentu späťvzatia návrhu v časti istiny vo výške 58.804,83 Eur, o ktorom späťvzatie rozhodol súd uznesením zo dňa 30.12.2012, č.k. 6C/17/2010 - 76, rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 58.804,83 Eur v sume 539,41 Eur za jeden úkon právnej služby. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 cit. vyhlášky súd priznal advokátovi navrhovateľa odmenu za tri úkony právnej služby po 539,41 Eur za jeden úkon (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 2.06.2008, 2. písomné podanie návrhu na súd dňa 6.6.2008, 3. písomné podanie na súd dňa 9.7.2009) plus režijný paušál 19,57 Eur (2 x 6,31Eur + 1x 6,95 Eur), plus 20% DPH z odmeny a náhrady 1.637,80 Eur (t.j. 327,56 Eur) čo je celkovo spolu 1.965,36 Eur.

O trovách konania, ktoré nasledovalo po späťvzatie istiny súd rozhodol, podľa § 142 ods. 2 O.s.p, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Úspech navrhovateľa spočíva v istine priznanej v rozsudku, t.j. zo žalovanej istiny 10.998,10 Eur priznaná suma 7.526,70 Eur (po vyčíslení úrokov podľa priznanej percentuálnej sadzby), čo zodpovedá úspechu žalobcu v pomere 68,43 % a jeho neúspech, ktorý je úspechom odporcu, je 31,57 %.

Pomer úspechu navrhovateľa je 68,43 % k úspechu odporcu 31,57 %, z čoho vyplýva právo navrhovateľa na náhradu trov konania proti odporcovi 36,86 % (68,43 % mínus 31,57 %).

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 7526,70 v sume 237,34 eur za jeden úkon právnej služby. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 cit. vyhlášky súd priznal advokátovi navrhovateľa odmenu za dva úkony právnej služby po 237,34 Eur za jeden úkon (1. písomné podanie na súd dňa 21.6.2010 a 2. Účasť na pojednávaní dňa 15.10.2012) plus režijný paušál 14,84 € (1 x 7,21 Eur plus 1x 7,63 Eur)), plus 20% DPH z odmeny a náhrady 489,52 Eur (t.j. 97,90 Eur), čo je celkovo spolu 587,42 Eur.

V zmysle plného úspechu navrhovateľa v časti konania o zaplatenie istiny vo výške 58.804,83 Eur podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a s ohľadom na pomerný úspech vo veci v časti konania o istinu, ktorá vznikla vyčíslením úrokov z omeškania po späťvzatie istiny podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznal súd navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia celkom 2.552,78 Eur ktorá suma pozostáva z 1.965,36 Eur ako trovy právneho zastúpenia v časti konania do späťvzatia návrhu v časti istiny a 36,86 % z náhrady trov konania, ktoré vznikli v časti konania po späťvzatie istiny. Odporca trovy právneho zastúpenia uhradí právnej zástupkyňi navrhovateľa JUDr. Majcherovej Zuzane na účet vedený v Tatra bane Bratislava, a.s., č. účtu: 2629722800/1100.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).